

2. Kas Dublini määruse artikli 18 lõikest 2 tuleneb, et rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise, mis oli Madalmaades veel pooleli 5. märtsil 2015, mil esitati vastutuse tunnustamise palve, oleksid Madalmaade asutused pidanud viivitamatult pärast selle palve esitamist peatama ning pärast artiklis 24 ette nähtud tähtaja lõppemist lõpetama, tühistades või muutes ära eelnevalt tehtud 11. juuni 2014. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata 4. juuni 2014. aasta varjupaigataotlus?
3. Kas juhul, kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, ei ole vastutus kaebaja esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest läinud üle Itaaliale, vaid on jäänud Madalmaade asutustele, kuna vastustaja ei ole 11. juuni 2014. aasta otsust tühistanud ega ära muutnud?
4. Kas Madalmaade asutused on sellega, et nad ei teatanud, et Madalmaades oli teises varjupaigamenetluses esitatud apellatsioonkaebuse menetlemine veel Afdelingis pooleli, rikkunud Dublini määruse artikli 24 lõikest 5 tulenevat kohustust anda Itaalia asutustele teavet, mis võimaldab Itaalia asutustel kindlaks teha, kas Itaalia on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav?
5. Kas juhul, kui neljandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt, on kohustuse rikkumise tulemuseks, et vastutus kaebaja rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest ei ole läinud üle Itaaliale, vaid on jäänud Madalmaade asutustele?
6. Kas juhul, kui vastutus ei ole jäänud Madalmaadele, oleksid Madalmaade asutused seoses kriminaalasja raames toimunud kaebaja väljaandmisega Dublini määruse artikli 17 lõike 1 alusel Itaaliast Madalmaadesse, pidanud erandina Dublini määruse artikli 3 lõikest 1 vaatama läbi kaebaja poolt Itaalias esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse, ja kas Madalmaad ei oleks seega loogiliselt võttes tohtinud kasutada Dublini määruse artikli 24 lõikes 1 ette nähtud õigust paluda Itaalia asutustel kaebaja tagasi võtta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 27. aprillil 2017 – Planta
Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG versus Land Berlin**

(Kohtuasi C-220/17)

(2017/C 239/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Vastustaja: Land Berlin

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 koostoimes direktiivi 2014/40/EL (¹) artikli 7 lõikega 14 on õiguskindluse põhimõtte rikkumise tõttu kehtetud, sest need teevad liikmesriikidele ülesandeks keelata teatud tubakatoodete turuleviimine, ilma selgelt ja täpselt näitamata, millised nendest tubakatoodetest tuleb keelata juba alates 20. maist 2016 ja millised alles alates 20. maist 2020?
- b) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 koostoimes direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikega 14 on võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu kehtetud, sest need eristavad liikmesriikide kehtestatud keelde müügiimahtude alusel ilma õigustava põhjuseta?

- c) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need teevad liikmesriikidele ülesandeks keelata viia turule selliseid eristava maitse või lõhnaga tubakatooteid, mille müügimaht liidus on väiksem kui 3 % konkreetsetes tootekategoorias, juba alates 20. maist 2016?
- d) Juhul kui esimese küsimuse punktidele a-c vastatakse eitavalt, siis kuidas tuleb mõista direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikes 14 esitatud mõistet „tootekategooria“? Kas tootekategooriatesse liigitamine peab toimuma eristava maitse või lõhna alusel või (maitse- või lõhnaainega) tubakatoote tüübi alusel või mõlema kriteeriumi kombineerimise alusel?
- e) Juhul kui esimese küsimuse punktidele a-c vastatakse eitavalt, siis kuidas tuleb kindlaks määrata, kas teatud tubakatoote puhul on saavutatud direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikes 14 kindlaks määratud 3 % piir, niikaua kui selle kohta puuduvad ametlikud ja üldsusele kättesaadavad arvud ja statistilised andmed?
2. a) Kas liikmesriigid võivad direktiivi 2014/40/EL artiklite 8-11 ülevõtmisel siseriiklikku õigusesse sätestada täiendavaid üleminekumeetmeid?
- b) Juhul kui teise eelotsuse küsimuse punktile a vastatakse eitavalt:
- (1) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 9 lõige 6 ja artikli 10 lõike 1 teise lause punkt f on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need delegeerivad teatud märgistamis- ja pakendamisnõuete kehtestamise komisjonile, määramata talle selleks tähtaega või nägemata ette täiendavaid üleminekumeetmeid või –tähtaegu, mis tagavad, et asjaomastele ettevõtjatele jääb piisavalt aega direktiivi nõuetega kohanemiseks?
- (2) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 9 lõike 1 teine lause (ühendhoiatuse tekst) ja lõike 4 punkti a teine lause (kirjasuurus), artikli 10 lõike 1 teise lause punkt b (teave suitsetamisest loobumise kohta) ja punkt e (ühendhoiatuse paiknemiskoht) ning artikli 11 lõike 1 esimene lause (märgistamine) on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need annavad liikmesriikidele erinevaid valiku- ja kujundamisõigusi, määramata neile selleks tähtaega või nägemata ette täiendavaid üleminekumeetmeid või –tähtaegu, mis tagavad, et asjaomastele ettevõtjatele jääb piisavalt aega direktiivi nõuetega kohanemiseks?
3. a) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 13 lõike 1 punkti c koosmõjus selle artikli lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et see teeb liikmesriikidele ülesandeks keelata maitsele, lõhnale, mistahes maitse- ja lõhnaainetele või muudele lisainetele osutava teabe kasutamine ka juhul, kui tegemist ei ole reklaamiga ja koostisosade kasutamine on endiselt lubatud?
- b) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 13 lõike 1 punkt c on kehtetu, sest see rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/40/EL, 3. aprill 2014, tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT L 127, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 27. aprillil 2017 – M. G. Tjebbes jt
versus Minister van Buitenlandse Zaken**

(Kohtuasi C-221/17)

(2017/C 239/32)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State